

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۴/۰۴

داکتر صلاح الدین سعیدی

ملت صلح میخواهد

این کوه است، آن آفتاب است و ملت صلح با عزت و استقرار میخواهد. عواید دولت حیف و میل میشود، پول گمرکات حیل میل میشود، در افغانستان جنگ است و جنگ خانه خراب بد است و ... درین موارد کی شک و کی تردید دارد؟ اما این همه را در عمل کی ممکن ساخته و ضد رسیدن به صلح کیست؟ صاحب خانه هم گوید نه مان و دزد هم. حیف و میل عواید دولتی را عامل کیست؟ مانع صلح با عزت کیست؟ انتخاب گذشته چرا پُر از تقلب بود. تصمیم جان گیری و انتخابات و نبود تذکرات الکترونیکی با میلیاردها مصارف را کی مانع شده؟ کی زور گو و کی اجیر دشمن و منافع ناروای کی در جنگ و این حالت تأمین میشود و کی درین حالت متضرر میشود؟ این هم سوالات است که یافتن جواب درست برای آن مارا در حل مشکل کمک و مساعدت میکند.

میدانیم که **که مذاکرات سیاسی ضرورت است و درین میان باید فرق بین مذاکره سیاسی و مناظره قابل شد و مشروعیت تطبیق ارزشها انسانی، احزاب و سازمانها را نباید در کنفرانس های دوحه، مسکو، ترکیه و ... خلاصه کرد. این ما را به صلح با عزت و استقرار رسانیده نمی تواند.**

میدانیم که ضرورت به تغییر و کشیدن افغانستان و ملت خود ازین حالت است. اما راه های حق مطرح کدام اش درست و کدامش مؤثر که در کمترین وقت و با کمترین مصارف ما به حداکثر نتایج مثبت برسیم. صلح و استقرار یک درخت سبز شده در بین سورین نباشد و صلح با عزت و آمادگی جنگ فردا و تمامیت خواهی یک فرد، گروه و حلقه نباشد. ملت افغان و ملت مسلمان افغان بر امور مسلط و تصمیم گیرنده اصلی شود. اینکه در دل کی چي هدف است ما نمی دانیم و دانسته نمی توانیم بر دل ها الله تعالی دانا است اما ظاهر امر و شواهد چه حکم میکنند و کدام یک از طرح ها مارا به هدف خیر ما رسانید میتواند؟ تجارب بشری مثبت و علم سیاست قرن حاضر چه حکم میکند؟ انقلاب و یا تداوم منطقی و عادلانه نسبی کدام و راه حل ممکن خوب کدام است.

از تمام طرح ها و دیدگاه های موجود راه حل همین انتخابات قبل از وقت و زود هنگام بهترین راهی ممکن است اما در شرایطیکه تذکره برقی تکمیل شود، کمیسیون انتخاب جدید و قوی طرف اعتماد به توافق اکثریت جوانب و کمک جامعه جهانی تنظیم و ... شود ما میتوانیم به پیش و راه بهتر رسیدن به صلح و استقرار نایل شویم. اما سوال مطرح است که مراجعیکه تا حال ملیارد ها دالر مصرف نموده اند و در منطقه منافع و مصالح دارند مارا به رسیدن به صلح با عزت و استقرار که ملت افغان در آن حاکم و سخن مرکزی و اساسی داشته باشد، خواهند گذاشت؟ جواب در یک کلمه نه است.

لذا راه حل:

کدام راه های حل مطرح اند!

حکومت غیر سیاسی یعنی چه؟

حکومت مصالحه سیاسی چگونه ممکن است و قدرت سیاسی باید توسط کی و با کدام مشروعیت و چطور تقسیم شود؟ بلی مرجع مشروعیت آن کدام است؟

انتقال قدرت چه نوع از کی برای کی و چگونه مشروعیت اش و از کدام و چه راهی؟ این چند سیاسی و چند مرجع استخباراتی این صلاحیت و این مشروعیت را دارند و این مارا به همان صلح خواهد رسانید که ملت میخواهد؟ جواب نه است.

حکومت مؤقت، حکومت مشارکتی، تقسیم قدرت، حکومت مشترک و اشتراک در بین کی و از چه وسایلی و مرجع مشروعیت آن؟

به یقین مرجع مشروعیت غیر از ملت مرجع مشروعیت نیست و اینکه اول باید یکی به دیگر تسلیم شود وبعد به مردم مراجعه میشود و آن هم به نحوی که عوض ملت چند شخص انتصابی و به نحوی تعیین شده با قاعده های غیر

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

مردمی و خط کشی ها معین این و یا آن حرکت سیاسی ، این و یا آن مرجع استخباراتی و در حالت ما امریکا و پاکستان راه درست و به جا نیست و به مطلق گرای، توتالیته و خودکامگی میانجامد. نتایج آنرا در حاکمیت کمونستی یک حزبی و حرکت طالب در سالهای نود بخش از کشور های جهان دیده ایم. برای رسیدن طرح های 1/ رفراندوم، 2/ لویه جرگه، 3/ اجماع چند رهبر سیاسی، 4/ انتخابات زود هنگام.

در همه این راهها انتخابات زود هنگام نزدیک به عدالت و رفتن به اراده ملت نه رفتن به بیست سال قبل و اساس گذاشت و نهادینه ساختن آنچه بشریت در دست و امکان دارد. در مخالفت این راه حل تمام منابع دشمن، مزدور و معذور استدلال دارند که تجارب بد و تقلب های گذشته و ... دلیل می آورند که همه و همه سبب رد اصل ممکن بشری در دست بشر شده نمی تواند. بلی باید به تمام این تشویش ها در چوکات مذاکرات سیاسی مرفوع شده میتواند و یا حداقل در صورت بهانه تراشی قوت منطق طرح کنند آن از بین میرود و روش جنگ را از طالب، نیروهای تشددطلب و پاکستان علیه افغانها کسی گرفته نمی تواند. تفکر الحق لمن غلب نادرست و ناروا است و من با چنین فهم مخالفت صریح دارم.

هست مستندات زیادی که در عمل آنهایکه مدعی خدمت به اسلام و مردم افغانستان اند، وسایل را به کار میبرند که هدف را قربانی وسایل میسازند.

خدمت میکنیم که مردم افغانستان را نجات دهیم و اسلام را خدمت کنیم اما با انفجار و انتحار و بمبارد و بمب های کنار جاده به یقین انسانهای بی گناه و مسلمان کشتی دارند.

با امریکا تعهد بسته اما افغان و مسلمان را با افتخار به شهادت میروسانند و کامیابی در انفجار بند ها، پل ها، سرکها و مکاتب در عمل خلاصه کرده اند. ما میدانیم که طالب در سه لایه 1/ رهبری دوحه 2/ قومندانان متوسط 3/ سرباز با وسایل و اهداف در عمل متفاوت عمل میکنند و ازین حالت استخبارات دشمن یعنی پاکستان و ایران و ... عملاً سوء استفاده کرده و ازین نیرو های جهادی برای تحقق منافع و مصالح خود به خواست و بدون خواست ایشان استفاده کرده و میکنند.

پر علاوه این اخیرا حاکمیت جوبایدن امریکا به نحوی شف شف مشکل تخنیکی عملی کردن توافق دوحه را در خروج عساکر خود از افغانستان تا اول ماه می مطرح کرد. طالب در مذاکره با حکومت افغانستان وقت کشتی دارد و اینک با نفییه مذاکره با تیم مذاکره چي به زعامت داکتر عبدالله عبدالله، زمینه ها ساز وقت کشتی بیشتر در مذاکرات شد. طالب به امریکا فرصت میدهد که اینکه شش ماه دیگر هم در کشمکش درونی داکتر اشرف غنی و داکتر عبدالله عبدالله بر سر رئیس شورایی عالی مصالحه سپری خواهد شد و بهانه ضیقی وقت امریکا هم باین شف شف های امریکا و طالب در مسایل اساسی مصالحه بین الافغانی، در امر صلح و استقرار افغانستان سپری خواهد شد که با تأسف قربانی اصلی آن ملت افغان بود و است.

خبر یک عده از سیاسیون پاکستان نوکر و تهدید به اینکه در کنفرانس صلح قریب الوقع ترکیه دیگران برای ما خطوط را ترسیم خواهند کرد که سبب تعجب حاکمیت افغان، طالبان و ملت افغان خواهد شده قبل از همه راه را به ناکامی مقتضح بیشتر جامعه جهانی و امریکا حتمی میسازد و ادامه تراژیدی ملت افغان را بیشتر وسعت خواهد داد. در آن صورت جهان با مرور کوتاه زمانی تاوان های بزرگتر خواهد پرداخت. بلی این روش را که سبب تعجب کابل، طالبان و مردم افغانستان در کل شود ممکن کدام راه کوتاه رسیدن به اهداف امریکایی باشد اما این روش را به جهان و جانب امریکایی به صورت قطع سفارش نمی کنم.

هر حاکمیتی که از بیرون بر ما افغانها تحمیل شود و در مورد ما بدون ما با نسخه های غیر منطبق به علم جامعه شناسی، غیر منطبق به شرایط ما و غیر منطبق به شرایط مثبت بشری و غیر منطبق به عدالت شود به یقین سبب تباهی و ادامه جنگ و وحشت در افغانستان خواهد شد و جهان ازین ناحیه سخت متضرر نیز خواهد شد.

لذا بادرک این حقایق:

برماست تا همه با هم متحد در خدمت اهداف خیر و با افشاء گری دوامدار در خدمت مردم و امر صلح قرار گرفته به شعار های میان تهی فریب نه خوریم و و به امر خیر خدمتگاران خود را مساعدت و متخلفین و افکار نظام برانداز را افشاء و تجرید و به طور دوامدار درین عرصه ادای رسالت کنیم. راه دیگر وجود ندارد و یک لحظه باید آرام نه نشست. حتمی است و باید در عقب میز مذاکره چنان طرح ها و تدابیر ارایه کرد که حاکمیت موجود افغانی هم نتواند امور ویا طالب و کدام مرجع دیگر به صورت غیر مشروع به نفع خود بدون اراده ملت تغییر دهد. انتخابات زود هنگام بهترین راه حل ممکن و عملی است و این همه ان شاء الله تعالی ممکن و مقدور است. از علاقمندی جهان و از بحران موجود باید فرصت ساخت و این با صداقت، فهم مسلکی، تعهد به مردم افغانستان و خدمت به امر صلح با عزت ممکن است. در عقب میز مذاکرات سیاسی طرح انتخابات قبل از وقت بهترین گزینه است که باید جوانب عملی و تشویش های مربوط آن بر طرف شود. و این ممکن است.

و ماعلینا الا البلاغ المبین

داکتر صلاح الدین سعیدی

۲۰۱۲/۴/۳

د پانوی شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی